

ENES ÇELİK

SENİ

ÖZLEMELERİN BAŞLAR
BÜTÜN YOLCULUKLAR

hayykitap
EDEBİYAT

Hayykitap - 874
Edebiyat - 200

Seni Özlemekle Başlar Bütün Yolculuklar
Enes Çelik

Hayykitap Edebiyat Yayın Yönetmeni: Caner Yaman
Editör: Hasan Kasım Ünal
Kapak Tasarımı: Emine Yıldırım
İç Sayfa Tasarımı: Emine Yıldırım

ISBN: 978-625-7685-82-5
1. Baskı: İstanbul, Temmuz 2021

Baskı: Yıkılmazlar Basım Yay.
Prom. ve Kağıt San. Tic. Ltd. Şti.
15 Temmuz Mah. Gülbahar Cad. No: 62/B
Güneşli - İstanbul
Sertifika No: 45464
Tel: 0212 630 64 73

Hayykitap

Zeytinoğlu Cad. Şehit Erdoğan İban Sk.
No: 36 Akatlar, Beşiktaş 34335 İstanbul
Tel: 0212 352 00 50 Faks: 0212 352 00 51
info@hayykitap.com
www.hayykitap.com
facebook.com/hayykitap
twitter.com/hayykitap
instagram.com/hayykitap
Sertifika No: 12408

© Bu kitabın tüm hakları
Hayygrup Yayıncılık A.Ş.'ye aittir.
Yayınevimizden yazılı izin alınmadan kısmen veya
tamamen alıntı yapılamaz, hiçbir şekilde kopya edilemez,
çoğaltılamaz ve yayımlanamaz.

SENİ
ÖZLEMEKLE BAŞLAR
BÜTÜN YOLCULUKLAR
ENES ÇELİK

*“Bazı şeyler böyledir.
Bazı şeyleri kendiliğinden bilirsin.
İçgüdülerinden başka bir şeye güvenmen gerekmez.*

Erlend Loe -

Artık Kendi İçimde

Kendime Kalabalık Bir Adamım.

İnebileceğini düşünüyorsan çık yükseklerle, artık senin kanatların olacak hal kalmadı bende. Ben kendimi bitirmişim kendi içimde. Sessiz sedasız bir adam olmuş, gönlü çocuk olan adam. Eserine bak istiyorum. Tek tek kırmak istiyorum göğüs kafesimi. Sapasağlam kemikler arasında kalan et parçasının bile kırılabileceğini kanıtlamak istiyorum. Yok olmanın, tüm vücudumun toprak olmasının bilincinde, yarın ölebirim düşüncesiyle kalp kırmamaya çalışıyorum. Aldatıyorum kendimi. En çok seninle. Sokağın parke taşları bile benim kalbimden daha sıcak şimdi.

Satırların altını falan da çizmiyorum kitaplarda artık. Sana okurken sevdiklerini hep çizdim, bilirsin. Tekrar okursan mutlu olacağını bilirdim. Şimdi farklı yerlerde kendin çiziyorsundur satırları. Sana kitap okuyacak birini bulman zor. Çay demleyecek birini bulmansa daha da zor.

Çayı demli seven ben, bardaktan seni görmek için demsiz içiyorum. Dem kalsın çaydanlıkta. Sen yeter ki hep karşımda kal, göreyim derdim. İnatla iki bardak koyuyorum masama. Bu sefer hiç çay koymuyorum. Soğutuyorum. Soğudukça acıyor. Çayı kendime benzetiyorum. Senin için her şeyi göze almışım. Almışım da sensiz kalınca çekilmez bir adam olmuş gibiyim. İnsanlara benziyorum. Sen sevmezdin ya kalabalıkları, artık kendi içimde kendime kalabalık bir adamım.

**Yarınlara koşardım.
Üstüme bulut kapandı.
Ve içimdeki kömür de kül artık.
Tam da bu zamanda insanlar,
hep umarsız davrandı.
İçimdeki çocuk da yok artık.**

Hoşçakal

Duygular susar mı hiç? Duygularım sana sustu. Çocuk yanım sana küstü. Umutlarım, hayallerim, pamuk şekerim, çocukluğum sana küstü. Bir insan ne kadar çok gidebilirse o insandan ben de senden o kadar gittim. Sonradan fark ettim. Senden değil de kendimden gitmişim. Şehir şehir, sokak sokak. Şehrinde basmadığım parke kalmamış. Seni anıyorum diye gittim. Hatırlamamak ve sonsuza kadar gözlerime, kalbime ve geçmişime gömme amacıyla.

Yapamadım.

Gittiğim şehirdeki martılar ve suskunluk, insanların umarsızlığı bile aynı. Bu şehrin şairleri de seni tanıyor gibi. Hep kafiyeli sözler sarıyor çevremi. Bugünlerde çok iyilik yapmaya başladım. Ne dersin belki de “sevdiğine kavuş” duaları içindir.

Bazen ister istemez küçük bir sokak çocuğuna gülümsüyorum. Yanlışlıkla oluyor. Hep vicdan, yoksa sen yokken gülmek yaraşır mı bana? Zaman zaman beni sevdiğini söyleyen insanlar oldu. İnanır mısın? Senden bahsettim. O beni sevmeye zahmet etmedi, “sizde etmeyin” dedim.

‘Hoşça kal’ dedi ve gitti dedim.

Onsuz ne kadar hoşça kalabilirim ki?

Kendime gülümsemeyi bile haram bildim.

**Koca baharı üzdün,
Bahçen çiçek görmesin sevgili...**

**Gönlümde çocuk yanın için yaptığım
salıncağın iplerini kestim.
Artık kimse uğramıyor parkıma.
İçimdeki çocuk arkadaşsız kaldı.**

Ben Hep Sen'li Bir İhtimalin Eşiğinde Yürüdüm.

*Güvercinleri yüreğiyle besleyen çocuk
Toplayıp bulutların nemini gözlerine
Yağmurlara karışıp gitti
Şükrü Erbaş -*

Olmuyorsa zorlarım.

Yorulsam da kırılısam da acımdan ölsem de zorlarım. Çünkü insanım.

Savaş, sevgiyi yenemez. Kim gelirse gelsin vazgeçmem. Emeklerim, umutlarım, gülüşlerim... Bu duygular yanında ne kadar kötü şeyler yaşansa da ben senin yanında ağlamayı başkasının yanında gülmeye değişmem. Sen ne kadar bıraksan da ben bırakmam. Seni, sana anlatmak yerine ben, çiçeğe böceğe adını fısıldadım. Ağlarım, gerekirse ölürüm ama vazgeçmem.

Hoşça kalmam.

Hem sensiz hoşça kalınır mı hiç?

Bu Defa Sen, Çok Başka Kırdın Beni.

Bu şehirde sokak olsaydın sevgilim, kaldırımlarını yastığım yapar gece gündüz gökyüzüne bakardım. Sen bir ülke olsaydın ben de bir balık, öleceğimi bile bile toprağını öperdim. Yaşam sen olsaydın yeni doğmuş bir bebekken yaşamıma bile gülümserdim. Bir çiçek olsaydın sonbahara küser, ilkbaharın olurdu. Sen el oldun sevgilim. Elin oldun. Bir şeylere ihtiyacın olsaydı, beş kuruşuz olsam da gider alırdım. Yok olanı var etmek uğruna emek verirdim.

En çok sen ol istedim. Benim ol. Ne sen benim oldun ne de ben senin. Sen el oldun sevgilim.

Kısa cümleler kurardım sana. Sıkılmaman, yorulmaman için. Oysa ne uzun yorgunluklarım vardı benim bilir misin?

Unutmazsın. Sensiz sabahlarda uyandığımda uyanmış saymadım kendimi hiç. Senden sonra güneş hiç Doğu'dan doğmadı. Artık gecelerden de korkuyorum. Senden sonra gecelerden toplandı mı yıldızlarım? Ay, güneşten ışık almaya utandı mı?

Bu gece sensiz uyudum diye gece bile küstü bana.

Bu kadar yanıkken sana, bu sevgi karşısındaki sevgisizliği hak etmedim. Seni milyonlarca hücreme anlattım. Onlar da biliyor sana olan sevgimi. "Sigara zararlı" derdin sevgili. Bu sefer ciğerlerime sen saçtın bu dumanı. Yakıştı mı, sigara içme diye yalvaran kadının sigara içme nedenim olması? Eskiden sigarayı sokağın mahallesine bakarken içerdim. Mahalle maçı yapan çocuklara bakardım. Şimdi gökyüzüne bakarak içiyorum.

Bu ne demek bilir misin sevgilim?

Bu defa sen, çok başka kırdın beni. Umutlarımı kırdın. Çocuk yanıma kırdın. Kalbimi kırdın.

İçi çocuk kalmış adamlar da sevdiğinin dizinde ağlayabilir.

Bu Sana Kaçınıcı Kez Yok Oluşum Sevgilim?

Bu şehir bizi gördü biliyorsun. El ele, sarmaş dolaş gördü. Yan yana gördü. Bu şehri yalnızlığımla kıskandıramam, geç onu sevgili.

Gittin. Güzel gittin. Giderken ruhumu ve aklımı da valizine koyup gittin.

Anılar kaldı elimde. Hatırladıkça bir acı gülümseyişim var. Burnum sızlıyor bazen. Tebessüm de ediyorum biliyor musun? Senden çok anılarını özleyorum. Ellerim ellerini arar oldu. Kalbim senleykenki ritmini özleyor. Sen yokken nefes almak için bile neden arıyor bedenim.

Bu sefer başka sevgilim. Çok başka. Bu seferki özlemim bir başka!

Ne güzel hayallerim vardı. Çok güzel düşlerim. Senin için atan bir kalbim. Hırpaladın sol yanıma. Kırdın. Yıktın ocağımı. Biri geldi, değiştin. Yok oldun. Varlığının yerine yokluğunun ne demek olduğunu bilir misin?

Vazgeçmek ayrı, vazgeçmeye çalışmak çok ayrıdır sevgilim. Vazgeç benden demedin. Vazgeçmeye çalış dedin. Bu, zorunda bırakılıştır. Sen hiç unutmak zorunda bırakıldın mı sevgilim?

Bana tattırdığın o duygular sırf senden geldi diye boyun eğdim. Bu sana kaçınıcı kez yok oluşum sevgilim?

ENES ÇELİK

SENİ ÖZLEMENLE BAŞLAR BÜTÜN YOLCULUKLAR

“Yeniden sevebiliyor insan. Yeniden kalbini birine yuva yapabiliyor. İnsan yıpransa da tekrar “seviyorum” diyebiliyor. “O’nun için yazdım” derdim bu kitabı hep. Ama gerçekten ait olana, sevmeyi bilenlere yazdım.

Senden daha güzel sevebilecek olana.”

Sevmek adına çıkılan yolculukta mesele yolculukla kalmak değil zamanla yola dönüşebilmektedir. Enes Çelik, Seni Özlemekle Başlar Tüm Yolculuklar’da sevginin üzerindeki örtüyü yazılarıyla kaldırıyor ve gözler önüne seriyor. Bu kitabı okudukça sadece kendinizle değil, başkalarında saklı kalmış hatıralarınızla da buluşacaksınız.

hayykitap

24 TL
KDV'DEN MUAFTIR

ISBN: 978-625-7685-82-5

9 786257 685825